

601

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1993 r.

o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej w 1994 r.

Art. 1. Ustawa określa zasady kształtowania środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej w 1994 r.

Art. 2. Przez użyte w ustawie określenie „państwowa sfera budżetowa” rozumie się państwowe jednostki organizacyjne, które prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344), oraz szkoły wyższe prowadzące gospodarkę finansową na zasadach określonych w art. 30 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1991 r. Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314).

Art. 3. 1. Ustawa budżetowa określi kwoty wynagrodzeń osobowych przeznaczonych na podwyżki:

- 1) wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej, z wyłączeniem sędziów sądów powszechnych i prokuratorów,
- 2) uposażeń żołnierzy i funkcjonariuszy oraz kandydatów i żołnierzy niezawodowych,
- 3) wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych i prokuratorów.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, zapewnią wzrost przeciętnego wynagrodzenia pracowników państwowej sfery budżetowej nie niższy niż przewidywany w ustawie budżetowej wzrost przeciętnych wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w sektorze przedsiębiorstw gospodarki narodowej i wyższy co najmniej o dwa punkty procentowe od planowanego w tej ustawie średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.

Art. 4. Wypłaca się do dnia 15 lutego 1994 r. za grudzień 1993 r. kwotę 200.000 zł na jednego zatrudnionego w przeliczeniu na pełny etat:

- 1) pracownikom państwowej sfery budżetowej, z wyłączeniem sędziów sądów powszechnych i prokuratorów oraz osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe,
- 2) żołnierzom i funkcjonariuszom oraz kandydatom i żołnierzom niezawodowym.

Art. 5. 1. Podwyższenie wynagrodzeń i uposażeń, o których mowa w art. 6 pkt 2, następuje:

- 1) od dnia 1 stycznia 1994 r. w wysokości 340.000 zł średnio na jeden etat kalkulacyjny, z tym że wypłata nastąpi nie później niż do 15 lutego 1994 r.,
- 2) z dniem 1 czerwca 1994 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia 1994 r. do ustalenia wynagrodzeń sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów powszechnych i prokuratorów oraz

osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe stosuje się przeciętne wynagrodzenie w sferze produkcji materialnej w gospodarce narodowej, bez wypłat z zysku, w pierwszym kwartale 1994 r.

3. W okresie do dnia 31 maja 1994 r. wynagrodzenia osób, o których mowa w ust. 2, pozostają na poziomie z grudnia 1993 r.

Art. 6. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia:

- 1) określi kalkulacyjne liczby etatów w poszczególnych działach państwowej sfery budżetowej, w podziale na formy finansowania,
- 2) dokonuje podziału kwot limitów wynagrodzeń osobowych:
 - a) wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej między poszczególne działy i formy finansowania,
 - b) uposażeń żołnierzy i funkcjonariuszy oraz kandydatów i żołnierzy niezawodowych na poszczególne resorty,
- 3) określi szczegółowe zasady i tryb podziału między poszczególne jednostki organizacyjne kwot limitów, o których mowa w pkt 2 lit. a),
- 4) określi stopień sfinansowania przez budżet państwa limitów wynagrodzeń osobowych, o których mowa w pkt 2 lit. a), w jednostkach gospodarki pozabudżetowej,
- 5) może określać tytuły wypłat i wynagrodzeń nie objętych limitami wynagrodzeń osobowych.

Art. 7. 1. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ustali, w drodze zarządzenia, limity wynagrodzeń osobowych w układzie resortowo-działowym, z uwzględnieniem podwyższenia wynagrodzeń, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, w stosunku do kalkulacyjnych liczb etatów na 1994 r., określonych przez Radę Ministrów na podstawie art. 6.

2. Poza limitami, o których mowa w ust. 1, są dokonywane wypłaty nagród z zakładowego funduszu nagród na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1991 r. Nr 104, poz. 450).

3. Przez limit wynagrodzeń osobowych, o których mowa w ust. 1, rozumie się przeciętne miesięczne wynagrodzenie osobowe z poprzedniego roku wyliczone zgodnie z ust. 4, pomnożone przez 12 oraz przez kalkulacyjną liczbę etatów, o których mowa w art. 6 pkt 1.

4. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, ustala się przyjmując miesięczną kwotę limitu roku poprzedniego, powiększonego o miesięczną kwotę przyznanego limitu na podwyżki.

Art. 8. 1. Środki, o których mowa w art. 6 pkt 2 i art. 7 ust. 1, nie obejmują kosztów wynagrodzeń wypłacanych przez gminy, związanych z wykonywaniem zadań z zakresu administracji rządowej.

2. Przez zadania, o których mowa w ust. 1, rozumie się zadania realizowane przez gminy na podstawie innych ustaw oraz umów zawieranych z organami administracji państwowej.

3. W przypadku przyjęcia przez gminę, na podstawie umowy zawartej z organem administracji państwowej, zadań, na których realizację ustalono limit wynagrodzeń w trybie określonym w art. 6, limit ten w całości lub w odpowiedniej części przypadającej na realizację zadania nie może być wykorzystany.

Art. 9. Przepisów ustawy, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2 i 3, nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Trybunale Konstytucyjnym, Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, Sądzie Najwyższym, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, Najwyższej Izbie Kontroli, Państwowej Inspekcji Pracy, Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji oraz Krajowym Biurze Wyborczym.

Art. 10. W okresie do dnia 31 grudnia 1994 r. nie stosuje się:

- 1) przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24, Nr 48, poz. 261 i Nr 64, poz. 389 oraz z 1990 r. Nr 71, poz. 417),

2) zasad wzrostu uposażeń określonych w:

- a) art. 68 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1984 r. Nr 29, poz. 149, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 105, poz. 453 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254),
- b) art. 2 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18),
- c) art. 99 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254),
- d) art. 86 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254),
- e) art. 103 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i z 1993 r. Nr 12, poz. 52),
- f) art. 85 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

602

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1993 r.

o zmianie niektórych ustaw dotyczących zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450 i z 1992 r. Nr 21, poz. 84) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej ustala się od kwoty stanowiącej podstawę waloryzacji na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Podwyższenie kwoty podstawy wymiaru renty inwalidzkiej następuje od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

- 2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustalenie wysokości renty następuje przez pomnożenie podwyższonej w myśl ust. 2 podstawy wymiaru przez stawkę wymiaru świadczenia określoną w art. 10. Realizacja podwyżki renty następuje od

miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”

Art. 2. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nauczycielom, którzy w czasie okupacji prowadzili tajne nauczanie, przysługuje dodatek do emerytury lub renty w wysokości 10% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji, jeżeli nie pobierają takiego dodatku z innego tytułu. Zmiana wysokości dodatku następuje od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.”